

*Př. Rev. m. 6007
29/5/12/1*

6Ca 321/2008 - 63

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

MINISTERSTVO VNITRA ČR odbor právní	
Došlo: 29-05-2012	
č. j.: MV-90915-10/P-2008	
Počet listů: 2	Přílohy: 1

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Karly Cháberové a soudkyně JUDr. Dany Černé a Mgr. Aleny Krýlové v právní věci žalobce: [redacted] proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. července 2008 č.j.: MV-49374-7/KM-2008,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal u Městského soudu v Praze žalobu, kterou se domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 3.července 2008 č.j.: MV-49374-7/KN-2008, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Policie ČR, Okresního ředitelství Vyškov, ze dne 27.května 2008 č.j. ORVY-2294/ČJ-16/2008, a kterým bylo toto rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti o informace ze dne 12.5.2008 potvrzeno. V žalobě namítl, že napadené rozhodnutí je nicotné, neboť je v rozporu se zákonem č. 500/2004 Sb. a se zákonem č. 106/1999 Sb. Dle žalobce žalovaný nepostupoval v souladu s Ústavou České republiky, se zákonem o policii, se správním řádem a se zákonem o svobodném přístupu k informacím.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě nejprve uvedl, jaké události předcházely žádosti žalobce o informaci. Jednalo se o to, že dne 2.4.2008 žalobce oznámil telefonicky na Obvodní oddělení Policie ČR ve Vyškově incident se státní zástupkyní na Okresním státním zastupitelství ve Vyškově. Na místo byla vyslána hlídka policie a o věci byl sepsán policistou úřední záznam a se žalobcem byl sepsán úřední záznam o podaném vysvětlení. Věc byla dne 3.4.2008 postoupena okresnímu státnímu zástupci ve Vyškově k posouzení. Dne 4.4.2008 se věc opakovala, žalobce opět volal policii na Okresní státní zastupitelství ve Vyškově. Po telefonickém ověření nebyla hlídka policie na místo vyslána. Dne 7.4.2008 doručil žalobce vedoucímu Obvodnímu oddělení Policie ČR Vyškov žádost o odpověď na 12 otázek

vztahujících se ke dni 4.4.2008, kdy hlídka policie nepřijela na jeho žádost na Okresní státní zastupitelství ve Vyškově. Dne 14.4.2008 se pak žalobce dostavil osobně na Obvodní oddělení Policie ČR Vyškov, kdy s ním byl sepsán protokol o podání vysvětlení podle § 12 zákona č. 283/1991 Sb.

Dne 6.5.2008 vedoucí Obvodního oddělení Policie ČR Vyškov vypracoval písemnou odpověď na dotazy žalobce ze dne 7.4.2008. Tato odpověď byla žalobci doručena dne 21.5.2008, zásilka byla od 9.5.2008 uložena na poště. Dne 12.5.2008, tedy v době, kdy odpověď ze dne 6.5.2008 byla uložena na poště, obdržel vedoucí Obvodního oddělení policie ČR Vyškov žádost žalobce ze dne 6.5.2008, jejíž obsah byl totožný se žádostí ze dne 7.4.2008. Z nově podané žádosti navíc vyplývalo, že je výslovně podávána podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Odpověď na dotazy byla vypracována povinným subjektem, tedy Okresním ředitelstvím Policie ČR Vyškov, dne 27.5.2008 pod č.j. ORVY-2294/ČJ-16-2008. Rozhodnutím o částečném odmítnutí žádosti byl odmítnut dotaz na jména policistů s odkazem na § 8a a § 11a zákona č. 106/1999 Sb. a odmítnutí informací požadovaných dotazy č. 11 a 12 bylo odůvodněno tím, že tyto informace nepatří mezi informace uvedené v § 3 odst. 3 téhož zákona. Žalovaný ve vyjádření poukázal na to, že žalobce neuvádí žádné konkrétní skutkové a právní důvody pro tvrzenou nezákonnost napadeného rozhodnutí.

Žalobce v reakci na vyjádření žalobce uvedl, že na skutečnostech uvedených v žalobě trvá.

Při jednání, které proběhlo bez účasti řádně předvolaného žalobce, zástupce žalovaného s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí a na vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Ze správního spisu, který byl soudu doručen, vyplývá, že žalobce požádal podáním ze dne 6. 5. 2008 o poskytnutí informací. Jeho žádost obsahovala 12 otázek na postup Policie České republiky, Obvodního oddělení ve Vyškově dne 4. 4. 2008 při telefonické žádosti žalobce, aby policie zjedнала zákonnost na Okresním státním zastupitelství ve Vyškově. Jednalo se o tyto požadované informace:

1. Jméno policisty, který přijímal žádost žalobce o pomoc.
2. Jméno policisty, který rozhodl, že policie ve Vyškově žádosti o pomoc nevyhoví.
3. Podle jakých skutečností rozhodla oprávněná osoba nevyhovět žádosti o pomoc?
4. Podle jakého zákona a ustanovení oprávněná osoba rozhodla o nevyhovění žádosti?
5. Dostalo policejní oddělení ve Vyškově o pomoc z linky 158?
6. Jakou formou žádost z linky 158 obdrželo?
7. Co bylo obsahem sdělení z linky 158?
8. Jak policejní oddělení naložilo s touto žádostí?
9. Je povinnu žádosti z linky 158 vyhovět?
10. Proč nepovažovala policie ve Vyškově za nutné žalobce informovat, že nepřijede, ač to v prvním telefonátu slíbila?
11. Policista ██████████ osobně volal nebo byl kontaktován Okresním státním zastupitelstvím ve Vyškově v uvedené věci?
12. Pokud kontaktován byl, jaké jméno této osoby?

Rozhodnutím ze dne 27. května 2008 č.j. ORVY-2294/ČJ-16-2008 povinný subjekt, částečně odmítl žádost o poskytnutí informací ve vztahu k otázkám č. 1, 2, 11 a 12.

Jako důvod odmítnutí bylo uvedeno, že jméno požadované v otázkách č. 1 a 2 je osobním údajem ve smyslu zákona č. 101/2000 Sb. a požívá ochrany podle občanského zákoníku. Poskytnutí těchto informací je tedy omezeno v § 8a zákona č. 106/1999 Sb. . Nadto informace požadované v otázce č. 2 nejsou zaznamenány na žádném nosiči, tudíž nepatří mezi informace dle § 3 odst. 3 téhož zákona a mají i povahu vnitřních pokynů dle § 11 odst. 1 písm. a) citovaného zákona. Informace požadované v otázkách č. 11 a 12 nelze poskytnout, protože nejsou zaznamenány na žádném nosiči, tudíž nepatří mezi informace dle § 3 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o kterém rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím tak, že odvolání se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje. V odůvodnění napadeného rozhodnutí odvolací orgán popsál události, které předcházely podání žádosti o informace. K rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti o informace pak uvedl s odkazem na § 11 občanského zákoníku § 8a zákona č. 106/1999 Sb., že odpověď na otázku č. 1 (jméno policisty, který přijímal žádost o pomoc) bylo na místě odmítnout, navíc v tomto případě osobu nelze s naprostou jistotou určit. To vylučuje i případnou námitku, že ochrana osobnosti není v tomto případě tak kategorická, když se jedná o policistu, který má statut veřejného činitele. Totéž odvolací orgán shledal u otázky č. 2 (jméno policisty, který rozhodl, že policie žádosti nevyhoví). V tomto případě je odmítnutí odpovědi dále zdůvodněno poukazem na § 3 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., neboť se nejedná o informaci podle citovaného zákona, neboť není zaznamenána na jakémkoliv nosiči. Pro tento poslední uvedený důvod pak bylo odmítnuto i poskytnutí informace na otázky č. 11 a 12 (zda pan [redacted] volal nebo byl kontaktován Okresním státním zastupitelstvím ve Vyškově v uvedené věci a pokud byl kontaktován, tak kým). Telefonní hovory vedené mezi policií a Okresním státním zastupitelstvím ve Vyškově k problematice řešení věci měly charakter vnitřních pokynů podle § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Z obecně formulovaného žalobního bodu soud dovodil, že žalobce namítá nicotnost rozhodnutí žalovaného z důvodu jeho rozporu s vyjmenovanými právními předpisy.

Při úvaze o oprávněnosti námitky nicotnosti napadeného rozhodnutí soud přihlédl i dříve vydanému rozsudku Městského soudu v Praze, který se týkal stížnosti podané žalobcem ve věci předmětné žádosti o informace. V tomto rozsudku ze dne 15.12.2010 č.j. 10 Ca 193/2008-22 Městský soud v Praze k otázce nicotnosti správního rozhodnutí uvedl následující:

„Teorie považuje za nicotný ten správní akt, který trpí vadami takové intenzity, že již vůbec nelze o správním aktu hovořit. Typicky jsou takovými vadami neexistence zákonného podkladu pro rozhodnutí, nedostatek pravomoci, nejtěžší vady příslušnosti, absolutní nedostatek formy, absolutní omyl v osobě adresáta, neexistence skutkového základu způsobující bezobsažnost, požadavek trestného plnění, požadavek plnění fakticky nemožného, neurčitost, nesmyslnost či neexistence vůle. Nicotnost nelze zhojit ani uplynutím času. Nicotný akt nikoho nezavazuje a nikdo jej není povinen respektovat, neboť mu nesvědčí presumpce správnosti (srov. Hendrych, D. a kol.: *Správní právo. Obecná část*. 5. vydání. C. H. Beck, Praha, 2003, s. 136-141).

K pojmu nicotnosti se opakovaně vyjádřil i Nejvyšší správní soud, např. v rozsudku ze dne 12. 1. 2006, č. j. 1 Afs 6/2005 - 65 (dostupný na www.nssoud.cz), kde uvedl, že *ke nicotnosti je soud povinen hledět z úřední povinnosti. Vady, které způsobují nicotnost, jsou např. absolutní nedostatek*

pravomoci, absolutní nepříslušnost rozhodujícího správního orgánu (nikoliv však pouhý nedostatek funkční příslušnosti), zásadní nedostatky projevu vůle vykonavatele veřejné správy (absolutní nedostatek formy, neurčitost, nesmyslnost), požadavek plnění, které je trestné nebo absolutně nemožné, uložení povinnosti nebo založení práva něčemu, co v právním smyslu vůbec neexistuje (co není osobou v právním slova smyslu), nedostatek právního podkladu k vydání rozhodnutí (např. uložení povinnosti podle již zrušeného předpisu).“

S těmito závěry se soud zcela ztotožňuje i v dané věci. Ze shora uvedených skutečností vyplývá, že nicotnost správního rozhodnutí nemůže způsobit pouhý rozpor s právními předpisy, tedy nezákonnost rozhodnutí či vady řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo. Nicotnost rozhodnutí nezpůsobí ani jeho případná nepřezkoumatelnost. O takový případ se však v dané věci nejedná. Žalovaný v napadeném rozhodnutí v potřebném rozsahu rozvedl, z jakých důvodů dospěl k závěru, že odvolání nebylo podáno důvodně a částečné odmítnutí žádosti o informace ze dne 6.5.2008 bylo učiněno v souladu s příslušnými ustanoveními zákona č. 106/1999 Sb. K tvrzení žalobce, že při vyřizování jeho žádosti o informace došlo k porušení Ústavy, zákona o Policii České republiky, správního řádu a zákona o svobodném přístupu k informacím, je třeba uvést, že v daném případě povinný subjekt nepostupoval podle zákona o Policii ČR. Právo na informace naznamená, že zákonem nemohou být předvídaný situace, kdy požadované informace nebudou moci být podány. Odmítnutí žádosti pak nelze považovat za porušení práva na informace, neboť v zákonem stanovených případech tomu tak být může. Jestliže žalovaný uvedl, že ohledně odmítnuté části žádosti o informace nejsou k dispozici záznamy, ze kterých by bylo možné požadované údaje vyhledat, potom nelze považovat za porušení zákona č. 106/1990 Sb., byla-li žádost o informace v té části, kde záznamy neexistují, odmítnuta.

Na základě uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému náklady řízení nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno.

O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního

soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28. února 2012

JUDr. Karla Cháberová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Marcela Brabcová